

MENINGER:

Hva med litt ryddighet, «Sprossa»?

● Else «Sprossa» Rønnevig svarer meg med en avvisning som bare bekrefter hennes diletanteri.

Moderne malinger på alkydolje-basis har sikret at enorme landbruksarealer ikke brukes til linfrøproduksjon for å mette verdens malingsbehov, men heller nyttes til matproduksjon.

Ja, den tyske industrigiganten I.G.Farben utviklet alkydol-

jen under krigen, de utviklet og produksjon av bensin fra kull og ikke minst utviklet de syntetisk gummi som neoprene og nitril. Denne utviklingen skjedde i fangeleire. Et annet navn på nitrilgummi er faktisk «BUNAN», oppkalt etter I.G.Farben fabrikkens Buna som lå i tilknytning til Auschwitz.

Enten vi liker det eller ikke, har krig vært drivkraften bak produktutviklingen av en lang

rekke varer vi er blitt helt avhengige av. Hvis man ikke kan skille mellom produkt og produktutviklere, bør man melde seg ut av debatten. Skal vi følge Else Rønnevig's resonnement, kan vi glemme produkter som gummistøvler -, bil -, sykkel og trillebår-hjul.

Naturgummi, som er svært arealkrevende å produsere, dekker i dag en forsvinnende liten del av forbruket. Typisk

er 5% naturgummi i et vanlig bildekk.

All denne teknologiutvikling skal kastes på båten fordi Hitler og tysk rustningsindustri startet denne produktutviklingen. Nei Else Rønnevig, vil du tilbake til før-industriell tid, får det bli din sak. Ikke prøv å trekke oss andre med.

Hva heller ikke Else Rønnevig nevner, er hennes egen rolleblending. Hvordan kan hun

slå seg på sitt bryst med tittelen «Statsstipendiat» for å få kommunen til å velge linoljemaling fremfor alkydoljemaling, når hun selv representerer produsenten og derved tjener penger på salget av linoljemalingen.

Else Rønnevig's argumentasjon og/eller markedsføring oser ikke akkurat av ryddighet.

Paul V. Werring

Lillesands motstand som forbilde

OM FLØRENS: Erling Okkenhaug leder Allgrønn.

● Allgrønn Omgivelser har i over 20 år arbeidet for å skape bevissthet om stedsutvikling og livskvalitet i norske byer og tettsteder. Vi mener at de gigantiske utbyggingsplanene i Lillesand er av betydelig nasjonal interesse. Både som et interessant forbilde for tilsvarende prosesser ellers i landet og fordi de berører så mange fler enn noen få lokale aktører eller spekulanter.

Det er høy temperatur i debatten om forslaget for monsterutbygging av Fløreneshalvøya i Lillesand. Jeg var til stede på «rabaldermøtet» 22. juli i sommer der jeg i mitt foredrag prøvde å dele min erfaring fra tilsvarende utfordringer ellers i landet. (For folk som ikke tok på alvor oppfordringene om å forlate møtet.) Jeg har til gode å oppleve en så dramatisk meningsutveksling i en utbyggings sak. Nettopp det gjør Lillesand til et forbilde på nasjonalt nivå. Folk i byen bryr seg! Vi har samlet avisinnlegg og artikler og lagt lenke til høringsuttalelser m.m. på Allgrønns nettsider for å dokumentere dette. Byer som det er lett å sammenligne med, Risør og Kragerø, har også sine utbyggingskonflikter, Holmen og Flisvika i Risør og Kirkebukta i Kragerø. Disse sørlandsbyene er også sårbare og hadde fortjent samme engasjement og reflektert drøfting som dere viser i Lillesand. Aggresjonsnivået skyldes nok at man i for liten grad har tatt befolkningen med på råd i en programmering av planarbeidet. Jeg har i den anledning noen spørsmål til Lillesands politikere:

Har befolkningen vært trukket inn i tilstrekkelig grad?

– Har man i tilstrekkelig grad for planarbeidet ble iverksatt åpent og grundig drøftet med befolkningen: «Hva trenger Lillesand?», «Hva tåler Lillesand?» og «Hva vil vi med Lillesand?»

– Har man i tilstrekkelig grad tatt hensyn til at folk flest kvier seg for å fronte synspunkter i slike kontroversielle lokale utbyggingsaker og således inntert til fri meningsutveksling om forutsetningen for planleggingen som tar hensyn til slik frykt?

Småbyens problem, habilitet og særinteresser.

– Hvordan sikrer Lillesand kommune at en fremtidig utvikling blir basert på en bred regional helhetstenkning, og ikke bare blir en arena for noen få aktører og politikere med mulig uavklarte særinteresser eller bindinger, som for eksempel i reguleringsforslaget for Flørenes?

Er man forberedt på utbyggers væremåte og praksis?

– Hvordan vil Lillesand kommune lovmessig sikre reguleringsbestemmelser i en utbygging av slike dimensjoner? Utbyggere skal holde seg til de kvaliteter de har lovet. Av erfaring ser vi at viktige kvalitetselementer som er blitt solgt inn i starten blir underslått etter hvert som man enten kan skyldes på dårlig økonomi i prosjektet, endrede forutsetninger eller at man selger til nye aktører.

Hvordan vil man bevare den regionale karakteren?

– Hvordan vil Lillesand kommune sikre og opprettholde variasjon og ulikhet basert på tidligere generasjoners påvirkninger som kvalitet ved nye utbygginger i hele kommunen?

Erling Okkenhaug,
Leder Allgrønn

Debatten om treningstid

● Jeg viser til de avisinnlegg som har versert mellom Halvor Rismyhr (bystyrerepresentant og medlem av Lillesand Seilforening) og Carl Jon Hansen (leder av Idrettsrådet, mange års styremedlem i LILs hovedstyre og nå styremedlem i friidrettsgruppen) angående bruken av Holtahallen. Saken er også blitt tatt opp som et spørsmål i bystyret.

Som leder i LIL har jeg følgende kommentarer til saken.

● Uansett hva bystyrets intensjon har vært med Holtahallen, er ikke dette blitt videreført til Idrettsrådet. Dette er neppe Idrettsrådets feil. Og det er ikke rådets oppgave å plukke opp diskusjoner og betraktninger gjort fra bystyrets talerstol.

● Jeg har ikke sett den endelige fordelingen enda, men det er ikke snakk om at Seilforeningen ikke skal få halltid. Det får de. Spørsmålet gjelder heller hvilken hall/gymsal Seilforeningen skal trene i. Og da må

OM TRENINGSTID: Einar Holmer-Hoven kommenterer debatten som Halvor Rismyhr (tv) dro igang.

man se på den aktivitet man har tenkt å utøve i forhold til deres behov for halltype.

● Så vidt jeg har forstått er det ingen som har søkt om plass som ikke har fått tildelt tid i en hall/gymsal. Dvs alle har fått tildelt tid.

● Når det gjelder samspillet mellom kommunen, Idrettsrådet og de forskjellige foreningene/lagene i kommunen, kan det være konstruktivt med en debatt rundt rutiner, retningslinjer og aktivitetsnivå.

● Her mener jeg det tilligger kommunen å lage gode rutiner opp mot Idrettsrådet da det er kommunen som har siste ordet og skal bruke Idrettsrådet som en høringsinstans for å komme frem til et godt resultat.

Jeg kjenner Carl Jon som en mann med integritet som har arbeidet frivillig i idretten i Lillesand i 35 år. Det er ingen grunn til å trekke hans motiver eller integritet i tvil som leder av Idrettsrådet. Det samme gjelder Halvor Rismyhr som har i flere år vært en primus motor i Seilforeningen og deltar aktivt i politikken på fritiden.

Det kan være sunt å ta en offentlig debatt rundt saker man vil sette et sterkere søkelys på. Det føler jeg nå er gjort, og jeg håper vi kan arbeide sammen for å få på plass gode rutiner når det gjelder idrettslagskontakt opp mot kommunen og felles fordelinger av halltider.

Einar Holmer-Hoven
Leder LIL

Seilforeningen og Holtahallen

● Jeg registrer at redaktøren i Lillesands-Posten etterlyser seilforeningens rolle i saken som verserer om fordeling av halltid i den nye Holtahallen.

I den anledning vil jeg derfor få opplyse om at Halvor Rismyhr i denne sammenheng opptre som folkevalgt politiker og at saken heller ikke er diskutert i styret i foreningen. Dessuten, Rismyhr er forøvrig IKKE styremedlem i LSF, noe som Carl Jon Hansen feilaktig skriver.

Halvor er leder i jollegruppa og jeg tror jeg våger påstanden, den beste gjennom foreningens 125-årige historie.

Samtidig vil jeg beklage at det legges opp til konflikt mellom foreningene, noe vi absolutt ikke ønsker. Mange av oss, inkludert Halvor er medlemmer av LIL (selv sitter jeg i håndballstyret) og setter stor pris på den store aktiviteten og det viktige arbeidet idrettslaget gjør.

Som leder i LSF er jeg medlem i idrettsrådet og har ikke vært på noen møter der fordeling av halltid er diskutert. Samtidig vil jeg opplyse om at jeg ble oppringt for noen uker siden av leder i LIL med spørsmål om fordeling av halltid. Ser jo i ettertid at dette kanskje var noe merkelig?

Lillesand Seilforening består av tre hovedgrupper, nemlig jollegruppe, havseilere og Saltholmen. Ved å få to timers treningstid i uka gjennom vintren vil vi alle lettere kunne holde interessen og kameratskapet oppe og ikke minst sørge for mere samhold mellom gruppene. Det hadde derfor vært flott om vi kunne få tildelt disse timene i den nye hallen, noe som kanskje ikke er urimelig sett i forhold til vår størrelse på over 270 medlemmer?

Thor Bylund
Leder Lillesand Seilforening

Du tar mannen og ikke ballen, Rismyhr!

● I sitt innlegg i Lillesands-Posten 21/9 gir Rismyhr oss et skole-eksempel på hvordan man tar mannen og ikke ballen. Du har tydeligvis funnet ut at undertegnede er den store «syndebukken» og kommer med så mye usakligheter og usannheter at de ikke er verd å besvare – de faller på sin egen urimelighet. Enkelte fakta må du likevel tåle å høre.

Det er 30 timer med treningstid til fordeling i hver gymsal/idrettshall pr uke – 6 timer fra kl. 16 til 22 i 5 dager.

Med den nye hallen fikk vi 30 «nye» timer til fordeling – men da gymsalen på LUS ikke lenger kan brukes, forsvinner 30 timer. Det er altså det samme antall timer som skal fordeles for kommende innendørs sesong som for fjorårets sesong. Forskjellen er at vi nå har et betydelig større areal til disposisjon i den nye hallen.

Du sier videre at det har vært umulig å bruke idrettens kanaler! For noe sludder! Faktum er at jeg ikke har fått en eneste henvendelse fra medlemsla-

gene i Lillesand Idrettsråd. Jeg har ikke fått noen henvendelse fra Lillesand Seilforening, og dette tolker jeg som om at Lillesand Seilforening ikke har innvendinger mot den tildelte treningstid som foreningen har fått i gymsalen på Borkedalen skole.

Med dette avsluttes avisdebatten fra min side.

Carl Jon Hansen
Leder Lillesand Idrettsråd